

отъ тамъ жена за сына му Исаака. И тъй Еліезеръ, като взе десетъ камили отъ Господаръ си и дарове великолѣпни за бѫдущата невѣста на Исаака и за родителитѣ ѝ, тръгнѫ. Като стигнѫ въ Месопотамія, спрѣ са съ камилытѣ при единъ кладенецъ вечеръ, когато женытѣ обыкновенно идѣхѫ тамъ да си нальятъ вода. (Быт. кд. 1—11.).

§. 19. Еліезеръ пыта Бога за бѫдущата невѣста.

Еліезеръ са помоли Богу, като думаше: „Господи Боже Авраамовъ! направи щото момата, отъ която поишѣ вода да пінѫ и ми подаде, да е тя, която ты опрѣдѣлявашъ за жена на Исаака“. — И тозъ чашъ Ревекка, мома прѣкрасна, поеви са съ стомна на рамо, пристѣпи при кладенецъ и си наль стомната. Тогазъ Еліезеръ, като пристѣпи къмъ нея, рече: дай ми вода. — А Ревекка му отговори: Пій, господине мой. — И тозъ чашъ сне стомната. Като са напи той, Ревекка напои и камилытѣ. Отъ този знакъ Еліезеръ позна онуй, което ищѣше да знае. (Быт. кд. 12—20.).

§. 20. Еліезеръ пыта Ревекка за родителитѣ ѝ.

Еліезеръ извади златы обици и гривни, и гы даде на Ревекка, послѣ я попыта; чія е дѣщеря, и ако има място въ бащинътѣ ѝ домъ за да прѣнощува. — А Ревекка му отговори: азъ съмъ дѣщеря на Ваєуила, дѣдо ми е братъ на Авраама; у дома е доста широко за да та приемнемъ, имамы изобилie отъ сѣно и слама за камилытѣ. — Туй като чу Еліезеръ принесе благодареніе Богу, който го управяше на добрѣ. (Быт. кд. 21—27.).